

# Matot Aleph

[Numbers]

(30)2: Moshe spoke to the heads of the tribes of the children of Yisrael, saying, This is the thing which the LORD has commanded.

3: When a man vows a vow to the LORD, or swears an oath to bind his soul with a bond, he shall not break his word; he shall do according to all that proceeds out of his mouth.

4: Also when a woman vows a vow to the LORD, and binds herself by a bond, being in her father's house, in her youth,

5: and her father hears her vow, and her bond with which she has bound her soul, and her father holds his peace at her; then all her vows shall stand, and every bond with which she has bound her soul shall stand.

6: But if her father disallow her in the day that he hears it, none of her vows, or of her bonds with which she has bound her soul, shall stand: and the LORD will forgive her, because her father disallowed her.

7: If she be [married] to a husband, while her vows are on her, or the utterance of her lips, with which she has bound her soul,

8: and her husband hear it, and hold his peace at her in the day that he hears it; then her vows shall stand, and her bonds with which she has bound her soul shall stand.

9: But if her husband disallow her in the day that he hears it, then he shall make void her vow which is on her, and the utterance of her lips with which she has bound her soul: and the LORD will forgive her.

10: But the vow of a widow, or of one divorced, everything with which she has bound her soul, shall stand upon her.

11: If she vowed in her husband's house, or bound her soul by a bond with an oath,

12: and her husband heard it, and held his peace at her, and didn't disallow her; then all her vows shall stand, and every bond with which she bound her soul shall stand.

13: But if her husband made them null and void in the day that he heard them, then whatever proceeded out of her lips concerning her vows, or concerning the bond of her soul, shall not stand: her husband has made them void; and the LORD will forgive her.

וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־רֹאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִדַּר

נָדַר לַיהוָה אֶזְבֹּחַ שְׁבַע לְאִסֵּר אִסֵּר עַל־

נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה:

וְאִשָּׁה כִּי־תִדַּר נָדַר לַיהוָה וְאִסְרָהּ אִסֵּר בְּבֵית

אָבִיהָ בְּנַעֲרֶיהָ: וְשָׁמַע<sup>5</sup> וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאִסְרָהּ

אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ

כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסֵּר אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ

יִקּוּם: וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ

וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יִקּוּם וַיְהוֶה

יְסַלַּח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם־הָיוּ תְהִיָּה

לְאִשׁ

וְנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־

נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁה בַּיּוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ

נְדָרֶיהָ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יִקָּמוּ: וְאִם

בַּיּוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפִּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר

עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ

וַיְהוֶה יְסַלַּח־לָהּ: וְנָדַר אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־

אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם עָלֶיהָ: וְאִם־בֵּית אִשָּׁה

נְדָרָהּ

אוֹ־אִסְרָהּ אִסֵּר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: וְשָׁמַע אִשָּׁה

וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־

אִסֵּר אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם: וְאִם־הִפִּר יִפִּר

אַתֶּם | אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׁפִתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ  
 וְלֵאסֹר נַפְשָׁהּ לֹא יִקּוּם אִשָּׁה הַפְּרָם וַיְהִי וַיִּסְלַח־  
 לָהּ: 14 כָּל־נֶדֶר וְכָל־שְׁבַעַת אִסֹּר לְעַנְתָּ נַפֶּשׁ אִשָּׁה  
 יִקְיַמְנֶהּ וְאִשָּׁה יִפְרְנוּ: 15 וְאִם־הִחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ  
 אִשָּׁה מִיוֹם אֶל־יוֹם וְהִקִּים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת־  
 כָּל־אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִקִּים אַתֶּם כִּי־הִחְרִישׁ  
 לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: 16 וְאִם־הִפִּיר יִפֹּר אַתֶּם אַחֲרַי שָׁמְעוּ  
 וְנָשָׂא אֶת־עוֹנָהּ: 17 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־  
 מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרֶיהָ  
 בֵּית אָבִיהָ:

14:Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may establish it, or her husband may make it void.

15:But if her husband altogether hold his peace at her from day to day, then he establishes all her vows, or all her bonds, which are on her: he has established them, because he held his peace at her in the day that he heard them.

16:But if he shall make them null and void after he has heard them, then he shall bear her iniquity.

17:These are the statutes, which the LORD commanded Moshe, between a man and his wife, between a father and his daughter, being in her youth, in her father's house.

# Matot Aleph

[Numbers]

(30)2: Moshe spoke to the heads of the tribes of the children of Yisrael, saying, This is the thing which the LORD has commanded.

3: When a man vows a vow to the LORD, or swears an oath to bind his soul with a bond, he shall not break his word; he shall do according to all that proceeds out of his mouth.

4: Also when a woman vows a vow to the LORD, and binds herself by a bond, being in her father's house, in her youth,

5: and her father hears her vow, and her bond with which she has bound her soul, and her father holds his peace at her; then all her vows shall stand, and every bond with which she has bound her soul shall stand.

6: But if her father disallow her in the day that he hears it, none of her vows, or of her bonds with which she has bound her soul, shall stand: and the LORD will forgive her, because her father disallowed her.

7: If she be [married] to a husband, while her vows are on her, or the utterance of her lips, with which she has bound her soul,

8: and her husband hear it, and hold his peace at her in the day that he hears it; then her vows shall stand, and her bonds with which she has bound her soul shall stand.

9: But if her husband disallow her in the day that he hears it, then he shall make void her vow which is on her, and the utterance of her lips with which she has bound her soul: and the LORD will forgive her.

10: But the vow of a widow, or of one divorced, everything with which she has bound her soul, shall stand upon her.

11: If she vowed in her husband's house, or bound her soul by a bond with an oath,

12: and her husband heard it, and held his peace at her, and didn't disallow her; then all her vows shall stand, and every bond with which she bound her soul shall stand.

13: But if her husband made them null and void in the day that he heard them, then whatever proceeded out of her lips concerning her vows, or concerning the bond of her soul, shall not stand: her husband has made them void; and the LORD will forgive her.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רֹאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי־יִדַר  
נָדַר לַיהוָה אֶו־הַשְּׁבַע שְׁבַעַה לְאָסֵר אָסֵר עַל־  
נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיִּצָּא מִפִּיו יַעֲשֶׂה:  
וְאִשָּׁה: כִּי־תִדַר נָדַר לַיהוָה וְאָסְרָהּ אָסֵר בְּבֵית  
אָבִיהָ בְנֵעֲרִיהָ: וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאָסְרָהּ  
אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ  
כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אָסֵר אֲשֶׁר־אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ  
יָקוּם: וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ כָּל־נְדָרֶיהָ  
וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר־אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיְהִיהָ  
יְסַלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם־הָיוּ תְהִיָּה  
לְאִישׁ  
וְנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אֹ אוֹ מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל־  
נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁה בַּיּוֹם שָׁמְעוּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ  
נְדָרֶיהָ וְאָסְרָהּ אֲשֶׁר־אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: וְאִם  
בַּיּוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יְנִיא אֹתָהּ וְהִפִּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר  
עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ  
וַיְהִיהָ יְסַלַח־לָהּ: וְנָדַר אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־  
אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: וְאִם־בֵּית אִשָּׁה  
נְדָרָהּ  
אֶו־אָסְרָהּ אָסֵר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: וְשָׁמַע אִשָּׁה  
וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־  
אָסֵר אֲשֶׁר־אָסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הִפִּר יִפֵּר

אַתֶּם | אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל־מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ  
 וְלֵאסֵר נַפְשָׁה לֹא יָקוּם אִשָּׁה הַפְּרָם וַיְהוּה יִסְלַח־  
 לָהּ: 14 כָּל־נֶדֶר וְכָל־שְׁבַעַת אֵסֵר לְעַנְתִּי נַפְשֵׁי אִשָּׁה  
 יִקִּימְנוּ וְאִשָּׁה יִפְרְנוּ: 15 וְאִם־הִחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ  
 אִשָּׁה מִיוֹם אֶל־יוֹם וְהָקִים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת־  
 כָּל־אֲסֵרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הָקִים אַתֶּם כִּי־הִחֲרֵשׁ  
 לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ: 16 וְאִם־הִפֵּר יִפֵּר אַתֶּם אַחֲרָי שָׁמְעוּ  
 וְנָשָׂא אֶת־עוֹנָהּ: 17 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־  
 מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרֶיהָ  
 בֵּית אָבִיהָ:

14:Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may establish it, or her husband may make it void.

15:But if her husband altogether hold his peace at her from day to day, then he establishes all her vows, or all her bonds, which are on her: he has established them, because he held his peace at her in the day that he heard them.

16:But if he shall make them null and void after he has heard them, then he shall bear her iniquity.

17:These are the statutes, which the LORD commanded Moshe, between a man and his wife, between a father and his daughter, being in her youth, in her father's house.

## Matot Aleph

[Numbers]

וַיִּדְבֹר<sup>2</sup> מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ<sup>3</sup> כִּי־יָדַר  
נָדַר לַיהוָה אֹהֵב־שֶׁבַע לְאִסָּר אִסָּר עַל־  
נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה:  
וְאִשָּׁה<sup>4</sup> כִּי־תָדַר נָדַר לַיהוָה וְאִסָּרָה אִסָּר בְּבֵית  
אָבִיהָ בְנֵעֲרִיהָ: וְשָׁמַע<sup>5</sup> אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאִסָּרָהּ  
אֲשֶׁר אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ  
כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר וְאֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ  
יָקוּם: וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ  
וְאִסָּרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיְהוֶה  
יְסַלַּח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם־הָיָה תְהִיָּה לְאִישׁ  
וְנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבֶּטַא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָה עַל־  
נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ  
נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָה אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: וְאִם  
בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יְנִיא אֹתָהּ וְהִפִּיר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר

עֲלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֲסָרָה עַל־נַפְשָׁהּ  
וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ: <sup>10</sup> וַנִּדְרַר אֶלְמִנָּה וַגְּרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־  
אֲסָרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם עָלֶיהָ: דבריאל <sup>11</sup> וְאִם־בֵּית אִישָׁה נִדְרָה  
אוֹ־אֲסָרָה אֲסָר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: <sup>12</sup> וְשָׁמַע אִישָׁה  
וְהֶחְרַשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נִדְרֶיהָ וְכָל־  
אֲסָר אֲשֶׁר־אֲסָרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם: דבריאל <sup>13</sup> וְאִם־הִפְרָ יִפְרָ  
אַתֶּם | אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׁפֹתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ  
וְלֹא־אֲסָר נַפְשָׁהּ לֹא יִקּוּם אִישָׁה הַפְּרָם וַיְהִי וַיִּסְלַח־  
לָהּ: <sup>14</sup> כָּל־נִדְרָר וְכָל־שִׁבְעַת אֲסָר לְעֵנַת נַפְשׁ אִישָׁה  
יִקֵּי מִנּוּ וְאִישָׁה יִפְרָנוּ: דבריאל <sup>15</sup> וְאִם־הֶחְרַשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ  
אִישָׁה מִיוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת־  
כָּל־אֲסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים אַתֶּם כִּי־הֶחְרַשׁ  
לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: <sup>16</sup> וְאִם־הִפְרָ יִפְרָ אַתֶּם אַחֲרַי שָׁמְעוּ  
וְנָשָׂא אֶת־עוֹנָהּ: <sup>17</sup> אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־  
מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנִעֻרֶיהָ  
בֵּית אָבִיהָ:

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל  
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר  
גדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על  
גפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה  
ואשה כי תדר גדר ליהוה ואסרה אסר בבית  
אביה בגעריה ושמע אביה את גדרה ואסרה  
אשר אסרה על גפשה והחריש לה אביה וקמו  
כל גדריה וכל אסר אשר אסרה על גפשה  
יקום ואם הגיא אביה אתה ביום שמעו כל גדריה  
ואסריה אשר אסרה על גפשה לא יקום ויהוה  
יסלח לה כי הגיא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש  
וגדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על  
גפשה ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו  
גדריה ואסרה אשר אסרה על גפשה וקמו ואם  
ביום שמע אישה יגיא אותה והפר את גדרה אשר

עֲלִיָּה וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עָלָיְךָ גִּפְשָׁה  
וַיְהוּה יִסְכּוּחַ לָהּ וְגָדָר אֲכַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר  
אָסְרָה עָלָיְךָ גִּפְשָׁה יִקּוּם עֲלֶיהָ וְאִם בַּיִת אִישָׁה גָּדְרָה  
אוֹ אָסְרָה אָסֵר עָלָיְךָ גִּפְשָׁה בְּשֹׁבְעָה וְשָׁמַעַתְּ אִישָׁה  
וְהִזְרַשְׁתְּ לָהּ לֹא הִגִּיא אֶתְּךָ וְקָמוּ כָּל גָּדְרֵיהָ וְכָל  
אָסֵר אֲשֶׁר אָסְרָה עָלָיְךָ גִּפְשָׁה יִקּוּם וְאִם הִפֵּר יִפֵּר  
אֶתְּךָ אִישָׁה בַּיּוֹם שָׁמַעְתָּ כָּל מוֹצֵא שְׁפֹתֶיהָ לְגָדְרֵיהָ  
וְלֹאֲסֵר גִּפְשָׁה לֹא יִקּוּם אִישָׁה הַפָּרִים וַיְהוּה יִסְכּוּחַ  
לָהּ כָּל גָּדָר וְכָל שֹׁבְעַת אָסֵר לְעֵגֶת גִּפְשָׁה אִישָׁה  
יִקְיָמְנוּ וְאִישָׁה יִפְרְגוּ וְאִם הִזְרַשְׁתְּ יִזְרִישְׁךָ לָהּ  
אִישָׁה מִיּוֹם אֵל יוֹם וְהַקִּים אֶת כָּל גָּדְרֵיהָ אוֹ אֶת  
כָּל אָסְרֵיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּים אֶתְּךָ כִּי הִזְרַשְׁתְּ  
לָהּ בַּיּוֹם שָׁמַעְתָּ וְאִם הִפֵּר יִפֵּר אֶתְּךָ אִזְרִישְׁךָ  
וְנָשָׂא אֶת עֹנָהּ אֲכָלָה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת  
מִשָּׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבָתוֹ בְּנִעְרֵיהָ  
בַּיִת אֲבִיהָ